

ЗІГМУНД ФРОЙД УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНА

КАФЕДРА ПСИХОЛОГІЇ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Вченою радою університету

Протокол № 8 від
«31» липня 2024 р.

ОСНОВИ ПСИХОАНАЛІЗУ

СИЛАБУС

Освітній рівень: Другий (магістерський)

Галузь знань: 05 Соціальні та поведінкові науки

Спеціальність 053 Психологія

Освітньо-професійна програма "Психологія"

Статус дисципліни: вибіркова

Форма навчання: денна

<u>Форма навчання</u>	<u>Курс</u>	<u>Семестр</u>	<u>Лекції (год.)</u>	<u>Практичні (год.)</u>	<u>Самостійна робота студента (год.)</u>	<u>Разом (год.)</u>	<u>Залік (сем.)</u>
<u>Денна</u>	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>20</u>	<u>20</u>	<u>80</u>	<u>120</u>	<u>2</u>

1. Загальна інформацію про викладача (лектора, асистента).

Великодна Мар'яна Сергіївна

Кандидатка психологічних наук, доцентка кафедри психології ЗФУУ

Контактна інформація: e-mail: mariana.velykodna@usfu.edu.ua

2. Назва, код дисципліни і кількість кредитів

На вивчення навчальної дисципліни «Основи психоаналізу» відводиться **120** годин **4** кредитів ЄКТС.

3. Час і місце проведення навчальної дисципліни

Вивчення здійснюється протягом 2 семестру на 1-ому курсі навчання.

4. Пререквізити і постреквізити навчальної дисципліни

Забезпечення підготовки спеціалістів з основ психоаналізу відбувається за такою системою

Пререквізити:

- Філософія освіти та інноваційні методи викладання психології – розуміння філософських основ психології та сучасних підходів до викладання.
- Теорії особистості та психологічного розвитку – знання основних концепцій формування особистості, що є базою для психоаналітичного підходу.
- Загальна та диференційна психопатологія – основи психічних розладів, що дозволяють аналізувати внутрішні конфлікти особистості.
- Клінічна психологія. Клінічна психодіагностика – методи оцінки психічного стану, що необхідні для психоаналітичного аналізу.
- Сучасні методи психологічного тестування – психодіагностичні методи, що застосовуються у психоаналізі.

Постреквізити:

Після завершення дисципліни студенти зможуть застосовувати отримані знання у таких предметах та практиках:

- Доказова практика в психології і психотерапії – оцінка ефективності психоаналітичних методів на основі наукових даних.
- Групові методи в психотерапії – використання психоаналітичного підходу в груповій терапії.
- Кризові інтервенції в психологічній практиці – застосування психоаналітичного розуміння у кризових ситуаціях.
- Травмотерапія та кризове консультування – робота з психологічними травмами через психоаналітичні механізми.
- Науковий семінар – дослідження і обговорення сучасних поглядів на психоаналіз та його застосування.

5. Характеристика навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна «Основи психоаналізу» надає студентам теоретичні знання із ключових психоаналітичних теорій.

Згідно з навчальним планом підготовки психологів за освітньо-кваліфікаційним рівнем «Магістр», вивчення навчальної дисципліни здійснюється на 1 курсі (денна форма навчання), на вивчення якої відводиться 120 годин.

6. Призначення навчальної дисципліни.

Дисципліна є вибірковою для підготовки психологів, психотерапевтів та інших фахівців у сфері психічного здоров'я, які готуються до практичної роботи з клієнтами.

1. Ознайомлення з ключовими психоаналітичними теоріями.
2. Формування базових уявлень про психодинамічні процеси.
3. Опанування сучасних напрямків глибинної психології.

7. Мета вивчення навчальної дисципліни

Метою вивчення дисципліни «Основи психоаналізу» є формування у студентів теоретичних знань, які поглиблюють розуміння несвідомих психічних процесів і явищ.

8. Завдання вивчення дисципліни

Ознайомлення студентів із теоретичними засадами класичного психоаналізу: вивчення ключових понять (несвідоме, витіснення, конфлікт, лібідо, Едіпів комплекс тощо) та структурної моделі психіки за 3-ма етапами розвитку психоаналітичної думки.

- Формування уявлення про етапи історичного розвитку психоаналізу: знайомство з основними школами (фрейдизм, неофрейдизм, об'єктні відносини, его-психологія, лаканіанський психоаналіз тощо) та їх провідними представниками (З. Фрейд, А. Фройд, К. Юнг, М. Кляйн, Ж. Лакан, Д. Виннікотт, Е. Еріксон та ін.).
- Опанування основ методів психоаналітичного дослідження та терапії: вивчення таких технік, як вільні асоціації, аналіз снів, перенесення і контрперенесення, аналіз опору, тлумачення.
- Розвиток критичного мислення у ставленні до психоаналітичних ідей: аналіз дискусійності, обмежень і сучасних інтерпретацій психоаналітичної теорії, її адаптації до потреб сучасної психотерапії.
- Формування у студентів навичок психоаналітичного мислення: навчання бачити глибинний психологічний зміст поведінки, симптомів, міжособистісних взаємодій через призму психоаналітичної парадигми.
- Застосування психоаналітичних знань у практичній діяльності психолога: ознайомлення з напрямками сучасного використання психоаналізу у психотерапії, роботі з дітьми, групами, сім'ями, організаціями.

8.1. У результаті вивчення навчальної дисципліни «Основи психоаналізу» здобувач освіти повинен

знати:

- загальний процес планування й організації наукового дослідження;
- етичні засади планування, проведення й опису наукового дослідження із психології;
- сучасні принципи відкритої науки, розроблені для подолання кризи довіри в психології;
- основні методологічні чеклісти для виконання психологічних досліджень;
- якісні та кількісні методи наукових досліджень;
- правила академічної доброчесності.

уміти:

- самостійно формулювати дослідну ідею;
- професійно здійснювати пошук наукової літератури для уточнення дослідної ідеї;
- узагальнювати інформацію та формулювати дослідне питання і мету роботи;
- здійснювати підбір релевантних методів дослідження;
- виконувати пошук методологічного чекліста для обраного дослідного дизайну;
- готувати план дослідження та подавати його на оцінку етичною комісією;
- самостійно виконувати збір даних;
- адекватно представляти та описувати результати дослідження;
- формулювати висновки дослідження, використовуючи усталене академічне письмо та спираючись на принципи академічної доброчесності.

9. Зміст навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна «Основи психоаналізу» складається з двох змістовних модулів:

Змістовий модуль 1. Вступ до психоаналітичної теорії

Тема 1. Витоки психоаналізу і розробка психоаналітичного методу

Історичні передумови виникнення психоаналізу. Пошуки З. Фрейда у дослідженні гіпнозу та його застосування щодо істерії. Розробка та удосконалення психоаналітичного методу.

Тема 2. Глибинна психологія як інтегральна галузь психоаналітичних теорій

Метапсихологія З. Фрейда і розвиток глибинної психології як галузі. Об'єкт, предмет і завдання глибинної психології. Етапи становлення глибинної психології. Ключові постаті. Становлення глибинної психології в Україні.

Тема 3. Сучасний статус психоаналізу та психоаналітичних втручань

Психоаналіз та його модифікації. Поява і розвиток психоаналітичних психотерапій. Дослідження дієвості та ефективності психоаналізу. Статус психоаналітичних втручань у світі та в Україні.

Змістовий модуль 2. Класичні та сучасні психоаналітичні концепції

Тема 1. Ключові психоаналітичні теорії З. Фрейда

Несвідоме, свідоме і передсвідоме. Принцип задоволення і принцип реальності. Я, Воно і Над-Я. Фази психосексуального розвитку. Гальмування, симптом, страх. Механізми психічного захисту. Робота сновидіння. Психопатологія щоденності.

Тема 2. «Таємний комітет» психоаналізу

Діяльність таємного комітету. Внесок К. Абрахама у розуміння орального та анального характерів. Внесок Ш. Ференці у розуміння розвитку принципу реальності.

Тема 3. Британська психоаналітична школа

Розвиток его-психології Анною Фрейд. Теорія об'єктних стосунків Мелані Кляйн. Параноїдно-шизоїдна та депресивна позиції. Незалежна британська група (В. Біон, Д. Віннікотт). Альфа-функція психіки. Теорія базових припущень у групі та робочої групи. Перехідний простір і перехідний об'єкт.

Тема 4. Французька психоаналітична школа

Внесок Ж. Лакана у психоаналітичне перепрочитання З. Фрейда. Схема RSI. Внесок С. Моршенштерн та Ф. Дольто у психоаналітичну роботу з дітьми. Французька психосоматична школа. Внесок А. Гріна у розуміння не-невротичної клініки.

Тема 5. Психоаналіз у США

Его-психологія Г. Гартмана. Психологія Самості Г. Когула. Інтерперсональний психоаналіз. Інтерсуб'єктивний психоаналіз. Реляційний поворот у психоаналізі. Трансфер-фокусована терапія.

10. Структура залікового кредиту з дисципліни

Назви змістовних модулів і тем практичних занять	Кількість годин			
	денна форма			
	усього	у тому числі		
		л	пр	с.р.
1	2	3	4	5
Змістовий модуль 1. Вступ до психоаналітичної теорії				

Тема 1. Витоки психоаналізу і розробка психоаналітичного методу	12	2	0	10
Тема 2. Глибинна психологія як інтегральна галузь психоаналітичних теорій	12	2	0	10
Тема 3. Сучасний статус психоаналізу та психоаналітичних втручань	14	2	2	10
<i>Разом за змістовним модулем 1</i>	<i>38</i>	<i>6</i>	<i>2</i>	<i>30</i>
Змістовий модуль 2. Втручання, базовані на доказах				
Тема 1. Ключові психоаналітичні теорії З. Фрейда	20	4	6	10
Тема 2. «Таємний комітет» психоаналізу	18	4	4	10
Тема 3. Британська психоаналітична школа	16	4	2	10
Тема 4. Французька психоаналітична школа	16	2	2	10
Тема 5. Психоаналіз у США	14	2	2	10
<i>Разом за змістовним модулем 2</i>	<i>82</i>	<i>14</i>	<i>16</i>	<i>50</i>
Залік	<i>2</i>		<i>2</i>	
Усього, годин	120	20	20	80

11. Тематика самостійних занять з дисципліни

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	2	3
1	Витоки психоаналізу і розробка психоаналітичного методу 1. Історичні передумови виникнення психоаналізу. 2. Пошуки З. Фрейда у дослідженні гіпнозу та його застосування щодо істерії. 3. Розробка та удосконалення психоаналітичного методу.	10
2	Глибинна психологія як інтегральна галузь психоаналітичних теорій 1. Метапсихологія З. Фрейда і розвиток глибинної психології як галузі. 2. Об'єкт, предмет і завдання глибинної психології. 3. Етапи становлення глибинної психології. Ключові постаті. 4. Становлення глибинної психології в Україні.	10

3	Сучасний статус психоаналізу та психоаналітичних втручань 1. Психоаналіз та його модифікації. 2. Поява і розвиток психоаналітичних психотерапій. 3. Дослідження дієвості та ефективності психоаналізу. 4. Статус психоаналітичних втручань у світі та в Україні.	10
4	Ключові психоаналітичні теорії З. Фрейда 1. Несвідоме, свідоме і передсвідоме. 2. Принцип задоволення і принцип реальності. 3. Я, Воно і Над-Я. 4. Фази психосексуального розвитку. 5. Гальмування, симптом, страх. 6. Механізми психічного захисту. 7. Робота сновидіння. 8. Психопатологія щоденності.	10
5	«Таємний комітет» психоаналізу 1. Діяльність таємного комітету. 2. Внесок К. Абрахама у розуміння орального та анального характерів. 3. Внесок Ш. Ференці у розуміння розвитку принципу реальності.	10
6	Британська психоаналітична школа 1. Розвиток его-психології Анною Фрейд. 2. Теорія об'єктних стосунків Мелані Кляйн. 3. Параноїдно-шизоїдна та депресивна позиції. 4. Незалежна британська група (В. Біон, Д. Віннікотт). 5. Альфа-функція психіки. 6. Теорія базових припущень у групі та робочої групи. 7. Перехідний простір і перехідний об'єкт.	10
7	Французька психоаналітична школа 1. Внесок Ж. Лакана у психоаналітичне перепрочитання З. Фрейда. Схема RSI. 2. Внесок С. Моршенштерн та Ф. Дольто у психоаналітичну роботу з дітьми. 3. Французька психосоматична школа. 4. Внесок А. Гріна у розуміння не-невротичної клініки.	10
8	Психоаналіз у США 1. Его-психологія Г. Гартмана. 2. Психологія Самості Г. Когута. 3. Інтерперсональний психоаналіз. 4. Інтерсуб'єктивний психоаналіз. 5. Реляційний поворот у психоаналізі. 6. Трансфер-фокусована терапія.	10
Всього		80

1. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основні:

- Болебер, В. (2024). Розвиток теорії травми в психоаналізі. Український психоаналітичний журнал, 2(1), 123–139. <https://doi.org/10.32782/upj/2024-1-15>
- Болебер, В. (2024). Пригадування, травма та колективна пам'ять. битва за

- пам'ять у психоаналізі. Український психоаналітичний журнал, 2(2), 118–135. <https://doi.org/10.32782/upj/2024-2-2-11>
3. Великодна, М. (2023). Психоаналіз і психоаналітична психотерапія як доказова практика: огляд емпіричних досліджень про ефективність роботи з дітьми та підлітками. Український психоаналітичний журнал, 1(3), 66-73.
 4. Великодна, М. (2023). Психоаналіз і психоаналітична психотерапія як доказова практика: огляд емпіричних даних про ефективність роботи з дорослими. Український психоаналітичний журнал, 1(2), 39-47.
 5. Депутатов, В. О. (2020). Психоаналітичний підхід до розуміння генези формування тілесного Я.
 6. Джонс, Е. (2024). Психоаналітичний портрет особистості Зигмунда Фрейда. Психологія і суспільство, 89(1), 90-109.
 7. Гавриленко, М. А. (2020). Психоаналітична психотерапія: навчальний посібник для самостійної роботи. МА Гавриленко. Харків.
 8. Кечур, Р., Турецька Х. & Яскевич О. (2023). Психоаналітичні теорії розвитку. Навчальний посібник. Жовква: Міссіонер.
 9. Когут, Г. (2024). Проблема наукової об'єктивності і теорія психоаналітичного лікування. Український психоаналітичний журнал, 2(3), 131–140. <https://doi.org/10.32782/upj/2024-2-3-10>
 10. Лук'янова, В., & Пустовойт, М. (2024). Євген Шевальов у історії українського психоаналізу та психіатрії. Український психоаналітичний журнал, 2(3), 101–113. <https://doi.org/10.32782/upj/2024-2-3-11>
 11. Мостова, О. (2023). Жаль у психоаналітичній роботі: клінічні прояви, контрперенесення та особливості психотерапії. Український психоаналітичний журнал, 1(3), 13-17.
 12. Павловська, О. (2024). Клінічне мислення андре гріна. Український психоаналітичний журнал, 2(2), 10–19. <https://doi.org/10.32782/upj/2024-2-2-2>
 13. Ференці, Ш. (2024). ЩАБЛІ РОЗВИТКУ ВІДЧУТТЯ ДІЙСНОСТІ. Український психоаналітичний журнал, 2(1), 140–149. <https://doi.org/10.32782/upj/2024-1-16>
 14. Фрейд, З. (2015). Вступ до психоаналізу. Family Leisure Club.
 15. Фрейд, З. (2023). Вступ до психоаналізу. Нові висновки. Bohdan Books.
 16. Фрейд, З. (2023). Нарис психоаналізу. частина 1. природа психічного. Український психоаналітичний журнал, 1(1), 54–61. <https://doi.org/10.32782/upj/2023-1-9>
 17. Фрейд, З. (2023). Нарис психоаналізу. частина 2. практичні завдання. Український психоаналітичний журнал, 1(2), 60–66. <https://doi.org/10.32782/upj/2023-2-8>
 18. Фрейд, З. (2023). Нарис психоаналізу. частина 3. теоретичний здобуток. Український психоаналітичний журнал, 1(3), 74–77. <https://doi.org/10.32782/upj/2023-3-11>
 19. Фрейд, З. (2023). Про психотерапію. Український психоаналітичний журнал, 1(2), 67–70. <https://doi.org/10.32782/upj/2023-2-9>

20. Холоденко, Н. В. Розвиток психоаналітичних ідей у науковій спадщині Степана Балея. Інтелект. Особистість. Цивілізація. Збірник наукових праць.–2009.–Вип. 7, 219-226.

Додаткові:

1. Аврамченко, С. М. (2012). Сучасні психоаналітичні дослідження проблеми нарцисизму. Науковий часопис НПУ імені МП Драгоманова. Серія 12: Психологічні науки, (36), 59-66.
2. Великодна, М. С. (2020). Наративний психоаналіз антоніно ферро. Редакційна колегія, 8.
3. Война, М. О. (2013). Психоаналітична теорія З. Фрейда в Китаї: етапи становлення. Літературознавчі студії, (40 (1)), 176-183.
4. Гірняк, А. (2008). Психоаналіз Зигмунда Фрейда як теорія, система і соціокультурне явище. Психологія і суспільство, (4 (34)), 33-44.
5. Гайтанідіс, А. (2024). Перегляд потягу до смерті: реляційна психоаналітична перспектива. Український психоаналітичний журнал, 2(3), 43-50.
6. Кечур, З. (2025). Ціна та цінність свободи. психоаналітичний погляд на стосунок і суспільні процеси. Український психоаналітичний журнал, 3(1), 8-17.
7. Максименко, С. Д. (2015). Психоаналітичні теорії розвитку особистості та психіки. Збірник наукових праць "Проблеми сучасної психології", (28).
8. Моргун, В. (2000). Психоаналіз і багатовимірність особистості. Психологія і суспільство, (2), 57-65.
9. Наливайко, Н. (2023). Етичні трансгресії у психоаналітичній практиці під час війни, що триває. Український психоаналітичний журнал, 1(2), 19-23.
10. Нелін, Є. (2023). Психоаналітична педагогіка в оцінках сучасних дослідників і практиків. Український психоаналітичний журнал, 1(2), 35-38.
11. Пріц, А., & Викукаль, Е. (2022). Груповий психоаналіз: Теорія. Техніка. Застосування. Видавництво Астролябія/Astrolabe Publishing.
12. Романов, І. (2023). Сучасна пропаганда та пропагандистські стани душі: психоаналітична перспектива. Український психоаналітичний журнал, 1(3), 24-29.
13. Турецька, Х. І. (2016). Психоаналітична інтерпретація феномена тероризму. Проблеми політичної психології, (3), 116-124.
14. Filts, O., Sedykh, K., & Turetska, N. (2019). Велика психоаналітична група як інструмент аналізу психосоціальних процесів в Україні. Психологія і особистість, (2), 185-202.

Інформаційні ресурси:

1. <https://repo.usfu.edu.ua/home> – Електронні ресурси ЗФУУ
2. <https://scholar.google.com/>
3. <https://npa-ua.org/>
4. <https://www.apa.org/pubs/databases/psycinfo>

5. <https://iaapsy.org/>
6. <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov>
7. <https://www.apa.org/>
8. <https://www.who.int/>

13. Контроль і оцінка результатів навчання

13.1. Види контролю (поточний, підсумковий), проміжна атестація

Методи контролю: поточний, підсумковий.

При оцінюванні знань здобувача освіти приділяється перевага усним методам контролю: презентація виконаних практичних завдань, письмові роботи у вигляді презентацій, контроль практичних навичок.

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей теми. Він містить: опитування, співбесіду, відповіді на питання, виступ з доповіддю.

Підсумковий контроль здійснюється наприкінці вивчення дисципліни у вигляді диференційованого заліку.

13.2. Форми контролю

Оцінка за розділ визначається як сума оцінок поточної навчальної діяльності (у балах) та оцінки підсумкового контролю (у балах), яка виставляється при оцінюванні теоретичних знань та практичних навичок відповідно до переліків, визначених програмою дисципліни.

Максимальна кількість балів, що присвоюється здобувачу освіти при засвоєнні кожного розділу (залікового кредиту) – 100, в тому числі за поточну навчальну діяльність – 60 балів (60%), за результатами підсумкового контролю – 40 балів (40%).

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей з кожної теми та під час індивідуальної роботи викладача зі здобувачами освіти. При оцінюванні навчальної діяльності здобувача освіти необхідно надавати перевагу стандартизованим методам контролю: тестуванню, структурованим письмовим роботам, структурованому за процедурою контролю практичних навичок в умовах, що наближені до реальних.

ОЦІНКУ “ВІДМІННО” отримує здобувач освіти, який твердо знає програмовий матеріал, глибоко його засвоїв, вичерпно, послідовно, грамотно і логічно його викладає, у відповіді якого тісно пов'язується теорія з практикою. При цьому здобувач освіти не вагається з відповіддю при видозміні завдання, вільно справляється з задачами та питаннями другого та третього рівня оцінки знань, виявляє знайомство з монографічною літературою, вірно обґрунтовує прийняте рішення, володіє елементами лікарської техніки, різносторонніми навиками та прийомами виконання практичних робіт. Практичні навички виконує без помилок, вміє в професійній діяльності ефективно використовувати набуті знання.

ОЦІНКУ “ДОБРЕ” отримує здобувач освіти, який знає програмовий матеріал грамотно і змістовно його викладає, який не допускає значних

неточностей у відповіді на запитання, правильно використовує теоретичні положення при вирішенні практичних запитань і задач, володіє необхідними навиками і технікою їх виконання.

ОЦІНКУ “**ЗАДОВІЛЬНО**” отримує здобувач освіти, який знає основний матеріал, але не засвоїв його деталей, допускає неточності, недостатньо правильні формулювання, порушує послідовність у викладанні програмового матеріалу і відчуває труднощі при виконанні практичних навиків або виконує їх з істотними помилками, з помилками вирішує ситуаційні задачі третього рівня контролю знань.

ОЦІНКУ “**НЕЗАДОВІЛЬНО**” отримує здобувач освіти, який не знає значної частини програмового матеріалу, допускає значні помилки у його викладанні, невпевнено, з великими труднощами виконує практичні навики.

Бали за поточну успішність прив’язуються до середньої арифметичної оцінки за традиційною чотирибальною системою незалежно від кількості занять. Конвертація проводиться перед підсумковим контролем.

Таблиця конвертації середньої арифметичної в кількість балів ECTS

Середня арифметична оцінка за п’ятибальною шкалою	Бали ECTS	Середня арифметична оцінка за п’ятибальною шкалою	Бали ECTS
1	2	3	4
4,93-5,0	60	3,90-3,85	44
4,87-4,80	59	3,84-3,78	43
4,81-4,73	58	3,77-3,72	42
4,74-4,69	57	3,71-3,66	41
4,68-4,60	56	3,65-3,59	40
4,61-4,56	55	3,58-3,53	39
4,55-4,49	54	3,52-3,46	38
4,48-4,43	53	3,45-3,40	37
4,42-4,36	52	3,39-3,33	36
4,35-4,30	51	3,32-3,27	35
4,29-4,24	50	3,26-3,20	34
4,23-4,17	49	3,19-3,14	33
4,16-4,11	48	3,13-3,07	32
4,10-4,04	47	3,06-3,01	31
4,03-3,98	46	3,0	30
3,97-3,91	45		

Підсумковий контроль здійснюється по завершенню вивчення всіх тем на останньому контрольному занятті. До підсумкового контролю допускають здобувачів освіти, які виконали всі види робіт, що передбачені навчальною програмою, та при вивченні розділу набрали кількість балів, не меншу за мінімальну. Конкретні форми підсумкового контролю визначаються у робочій навчальній програмі

Підсумковий контроль вважається зарахованим, якщо здобувач освіти набрав не менше 20 балів.

Оцінювання дисципліни:

Оцінка з дисципліни виставляється лише здобувачам освіти, яким зараховані усі розділи з дисципліни. Оцінка з дисципліни виставляється як середня з оцінок за розділи, на які структурована навчальна дисципліна. Оцінка з дисципліни Fx, F ("2") виставляється здобувачам освіти, яким не зараховано хоча б один розділ з дисципліни після завершення її вивчення. Оцінка Fx ("2") виставляється здобувачам освіти, які набрали мінімальну кількість балів за поточну навчальну діяльність, але не склали підсумковий контроль. Вони мають право на повторне складання підсумкового контролю не більше двох разів за графіком, затвердженим деканатом.

Здобувачі освіти які одержали оцінку F по завершенні вивчення дисципліни (не виконали навчальну програму хоча б з одного розділу або не набрали за поточну навчальну діяльність з розділу мінімальну кількість балів), мають пройти повторне навчання з відповідного розділу. Рішення приймається керівництвом ЗВО відповідно до нормативних документів, затвердженим в установленому порядку.

14. Політика навчальної дисципліни

Здобувач освіти зобов'язаний дотримуватися обов'язків, передбачених статтею 63 Закону України «Про вищу освіту», а також:

- своєчасно та в повному обсязі відвідувати заняття, передбачені навчальним планом та графіком навчального процесу;
- своєчасно та належним чином виконувати всі види завдань, передбаченими навчальними планами та програмами;
- у встановленому державними стандартами обсязі володіти теоретичними знаннями, практичними навичками, сучасними методами досліджень, проходити контрольні заходи, передбачені навчальними планами та програмами;
- своєчасно складати (перескладати) залік, виконувати контрольні роботи, відпрацьовувати заняття в терміни та за графіком, встановленими кафедрою психології;
- своєчасно інформувати викладача щодо неможливості з поважних причин відвідувати заняття;
- постійно прагнути до підвищення загальної культури, морального вдосконалення, проявляти належну повагу до керівних, науково-педагогічних, навчально-допоміжних працівників;
- дбайливо ставитись до майна, яке йому надано в користування, дотримуватись правил внутрішнього трудового розпорядку;
- виконувати вимоги з охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії, протипожежної безпеки, передбачені відповідними правилами та інструкціями.

- у повному обсязі відшкодувати збитки, нанесені невиконанням чи неналежним виконанням умов з охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії, протипожежної безпеки.

Здобувач освіти зобов'язаний дотримуватися положень етичного кодексу ЗФУУ.

Здобувач освіти має права, передбачені статтею 62 Закону України «Про вищу освіту».

Усі форми контрольних заходів та критерії оцінювання здобувачів зазначенні в положенні університету про оцінювання результатів вивчення навчальної дисципліни.